KOMISIJAS REGULA (ES) 2020/551

(2020. gada 21. aprīlis)

ar kuru attiecībā uz 3. starptautisko finanšu pārskatu standartu groza Regulu (EK) Nr. 1126/2008, ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 19. jūlija Regulu (EK) Nr. 1606/2002 par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu ([1]) un jo īpaši tās 3. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1126/2008 ([2]) tika pieņemti noteikti starptautiskie standarti un to interpretācijas, kas bija spēkā 2008. gada 15. oktobrī.

(2) Starptautisko grāmatvedības standartu padome (*IASB*) 2018. gada 22. oktobrī publicēja uzņēmējdarbības definīciju (grozījumi 3. SFPS), lai novērstu bažas, kas uzsvērtas 3. SFPS "Uzņēmējdarbības apvienošana" pēcīstenošanas pārskatā par problēmām piemērot definīciju praksē. Grozījumu mērķis ir precizēt uzņēmējdarbības definīciju, lai atvieglotu tās īstenošanu praksē.

(3) Pēc apspriešanās ar Eiropas Finanšu pārskatu padomdevēju grupu Komisija secina, ka šie grozījumi 3. starptautiskajā finanšu pārskatu standartā (SFPS) "Uzņēmējdarbības apvienošana" atbilst Regulas (EK) Nr. 1606/2002 3. panta 2. punktā izklāstītajiem pieņemšanas kritērijiem.

(4) Tāpēc Regula (EK) Nr. 1126/2008 būtu attiecīgi jāgroza.

(5) Šajā regulā paredzētie pasākumi saskan ar Grāmatvedību regulējošās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1126/2008 pielikumā 3. starptautisko finanšu pārskatu standartu (SFPS) "Uzņēmējdarbības apvienošana" groza, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Ikviena komercsabiedrība 1. pantā minētos grozījumus sāk piemērot ne vēlāk kā dienā, kad laikposmā no 2020. gada 1. janvāra sākas tās pirmais finanšu gads.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

([1]) OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.

([2]) Komisijas 2008. gada 3. novembra Regula (EK) Nr. 1126/2008, ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (OV L 320, 29.11.2008., 1. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 21. aprīlī

Komisijas vārdā
Priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN

PIELIKUMS

Uzņēmējdarbības definīcija

3. SFPS grozījumi

3. SFPS *Uzņēmējdarbības apvienošana* grozījumi

Groza 3. punktu, termina "uzņēmējdarbība" definīciju A pielikumā un B7.– B9., B11. un B12. punktu. Pievieno 64P., B7.A-B7.C, B8.A un B12.A–B12.D punktu un B7.A, B8. un B12. punkta nosaukumu. Svītro B10. punktu.

UZŅĒMĒJDARBĪBAS APVIENOŠANAS IDENTIFICĒŠANA

3. Uzņēmums nosaka, vai darījums vai kāds cits notikums ir uzņēmējdarbības apvienošana, piemērojot šajā SFPS ietverto definīciju, kurā ietverta prasība, ka iegādātajiem aktīviem un pārņemtajām saistībām jāveido uzņēmējdarbība. Ja iegādātie aktīvi nav uzņēmējdarbība, pārskatu sniedzējs uzņēmums uzskaita šo darījumu vai citu notikumu kā aktīvu iegādi. B5.–B12.D punktā sniegti norādījumi par uzņēmējdarbības apvienošanas identificēšanu un uzņēmējdarbības definīcija.

SPĒKĀ STĀŠANĀS DATUMS UN PĀREJA

Spēkā stāšanās datums

...

64P. *Uzņēmējdarbības definīcijā*, kas izdota 2018. gada oktobrī, pievienoja B7.A–B7.C, B8.A un B12.A–B12.D punktu, grozīja termina "uzņēmējdarbība" definīciju A pielikumā, grozīja 3. punktu, B7.–B9., B11. un B12. punktu un svītroja B10. punktu. Uzņēmums šos grozījumus piemēro uzņēmējdarbības apvienošanai, kuras iegādes datums sakrīt ar pirmā gada pārskata perioda, kas sākas 2020. gada 1. janvārī vai pēc šā datuma, sākumu vai pienāk pēc tam, un aktīvu iegādēm, kas notiek minētā perioda sākumā vai pēc tam. Ir pieļaujama šo grozījumu agrāka piemērošana. Ja uzņēmums šos grozījumus piemēro agrākam periodam, tas atklāj šo faktu.

A pielikums

Terminu definīcijas

...

uzņēmējdarbība Integrēts darbību un aktīvu kopums, ko var vadīt un pārvaldīt ar mērķi nodrošināt preces vai pakalpojumus klientiem, radīt ieguldījumu ienākumus (piemēram, dividendes vai procentus) vai radīt citus ienākumus no pamatdarbības.

UZŅĒMĒJDARBĪBAS DEFINĪCIJA (3. PUNKTA PIEMĒROŠANA)

B7 Uzņēmējdarbība sastāv no izejmateriāliem un šo izejmateriālu apstrādes procesiem, kas var palīdzēt radīt produkciju. Uzņēmējdarbības trīs elementus definē šādi (sk. norādījumus B8.–B12.D punktā par uzņēmējdarbības elementiem):

a) **Izejmateriāli:** jebkurš saimniecisks resurss, kas izveido vai var palīdzēt izveidot produkciju, ja to apstrādā viena vai vairāku procesu gaitā. Kā piemērus var minēt ilgtermiņa aktīvus (tajā skaitā nemateriālos aktīvus vai tiesības izmantot nemateriālos aktīvus), intelektuālo īpašumu, spēju piekļūt vajadzīgajiem materiāliem vai tiesībām un darbiniekiem.

b) **Process:** jebkura sistēma, standarts, protokols, vienošanās vai noteikumi, kas, ja tos pielieto saistībā ar izejmateriālu vai izejmateriāliem, izveido vai var palīdzēt izveidot produkciju. Kā piemērus var minēt stratēģiskās vadības procesus, pamatdarbības procesus un resursu pārvaldības procesus. Šie procesi parasti ir dokumentēti, bet tāda organizēta darbaspēka intelektuālās spējas, kam ir nepieciešamās iemaņas un pieredze un kas ievēro noteikumus un vienošanās, var nodrošināt vajadzīgos procesus, kurus var pielietot, lai no izejmateriāliem saražotu produkciju. (Uzskaite, rēķinu izrakstīšana, algu aprēķins un citas administratīvās sistēmas parasti nav procesi, ko izmanto produkcijas ražošanai.)

c) **Produkcija:** izejmateriālu un saistībā ar šiem izejmateriāliem pielietoto procesu rezultāts, kas nodrošina preces vai pakalpojumus klientiem, rada ieguldījumu ienākumus (piemēram, dividendes vai procentus) vai rada citus ienākumus no pamatdarbības.

Neobligāts tests, lai noteiktu patiesās vērtības koncentrāciju

B7A B7.B punktā ir noteikts neobligāts tests (koncentrācijas tests), lai varētu veikt vienkāršotu novērtējumu tam, vai iegādātais darbību un aktīvu kopums nav uzņēmējdarbība. Uzņēmums var izvēlēties veikt vai neveikt testu. Uzņēmums var izdarīt šādu izvēli atsevišķi katram darījumam vai citam notikumam. Koncentrācijas testam ir šādas sekas:

a) ja koncentrācijas tests ir sekmīgs, tiek noteikts, ka darbību un aktīvu kopums nav uzņēmējdarbība, un turpmāka novērtēšana nav vajadzīga;

b) ja koncentrācijas tests nav sekmīgs vai ja uzņēmums izvēlas neveikt testu, tad uzņēmums veic B8.–B12. D punktā minēto novērtējumu.

B7.B Koncentrācijas tests ir sekmīgs, ja būtībā visa bruto iegādāto aktīvu patiesā vērtība ir koncentrēta vienā identificējamā aktīvā vai līdzīgu identificējamu aktīvu grupā. Attiecība uz koncentrācijas testu:

a) bruto iegādātie aktīvi neietver naudu un naudas ekvivalentus, atliktā nodokļa aktīvus un nemateriālo vērtību, kas rodas no atliktā nodokļa saistību ietekmes;

b) bruto iegādāto aktīvu patiesā vērtība ietver jebkuru nodoto atlīdzību (plus nekontrolējošas līdzdalības patieso vērtību un iepriekš turēto procentu patieso vērtību), kas pārsniedz iegādāto neto identificējamo aktīvu patieso vērtību. Bruto iegādāto aktīvu patieso vērtību parasti var noteikt kā kopsummu, ko iegūst, pieskaitot nodotās atlīdzības patieso vērtību (plus nekontrolējošas līdzdalības patieso vērtību un iepriekš noteikto procentu patieso vērtību) pārņemto saistību patiesajai vērtībai (izņemot atliktā nodokļa saistības) un pēc tam atskaitot posteņus, kas norādīti a) apakšpunktā. Tomēr, ja bruto iegādāto aktīvu patiesā vērtība ir lielāka par kopsummu, dažreiz var būt vajadzīgs precīzāks aprēķins;

c) viens identificējams aktīvs ietver jebkuru aktīvu vai aktīvu grupu, kas tiktu atzīta un novērtēta kā viens identificējams aktīvs uzņēmējdarbības apvienošanā;

d) ja materiāls aktīvs ir pievienots un to nevar fiziski atdalīt un izmantot atsevišķi no citiem materiālajiem aktīviem (vai no pamatā esošā aktīva, uz kuru attiecas noma, kā definēts 16. SFPS *Noma*), neradot būtiskas izmaksas vai būtisku lietderības vai patiesās vērtības samazināšanos attiecībā pret jebkuru no minētajiem aktīviem (piemēram, zemi un ēkām), šos aktīvus uzskata par vienu identificējamu aktīvu;

e) novērtējot, vai aktīvi ir līdzīgi, uzņēmums ņem vērā katra atsevišķā identificējamā aktīva būtību un riskus, kas saistīti ar aktīvu pārvaldību un produkcijas izveidi no attiecīgajiem aktīviem (tas ir, riska iezīmes);

f) par līdzīgiem aktīviem neuzskata:

i) materiālu aktīvu un nemateriālu aktīvu;

ii) dažādu grupu materiālos aktīvus (piemēram, krājumus, ražošanas iekārtas un automobiļus), ja vien tos neuzskata par vienu identificējamu aktīvu saskaņā ar d) apakšpunktā minēto kritēriju;

iii) dažādu grupu identificējamus nemateriālos aktīvus (piemēram, zīmolvārdus, licences un nemateriālos aktīvus izstrādes stadijā);

iv) finanšu aktīvu un nefinanšu aktīvu;

v) dažādu grupu finanšu aktīvus (piemēram, debitoru saistības un ieguldījumi pašu kapitāla instrumentos); un

vi) identificējamus aktīvus, kas ietilpst tajā pašā aktīvu grupā, bet kuriem ir būtiski atšķirīgas riska iezīmes.

B7.C B7.B punktā noteiktās prasības nemaina norādījumus par līdzīgiem aktīviem 38. SGS *Nemateriālie aktīvi*; tie arī nemaina termina "grupa" nozīmi 16. SGS *Pamatlīdzekļi*, 38. SGS un 7. SFPS *Finanšu instrumenti*: *Informācijas atklāšana*.

Uzņēmējdarbības elementi

B8. Lai gan uzņēmējdarbības rezultātā parasti saražo produkciju, produkcija nav obligāti nepieciešama, lai varētu atzīt integrētu darbību un aktīvu kopumu par uzņēmējdarbību. Lai to varētu vadīt un pārvaldīt ar mērķi, kas norādīts uzņēmējdarbības definīcijā, integrētu darbību un aktīvu kopumu veido divi nozīmīgi elementi – ieguldījumi un procesi, ko piemēro šiem izejmateriāliem. Uzņēmējdarbībā nav jāietilpst visiem izejmateriāliem vai procesiem, ko pārdevējs izmantojis, veicot minēto uzņēmējdarbību. Tomēr, lai to uzskatītu par uzņēmējdarbību, integrēts darbību un aktīvu kopums ietver vismaz izejmateriālus un svarīgu procesu, kas kopā būtiski sekmē spēju radīt produkciju. B12.–B12.D punktā precizēts, kā novērtēt, vai process ir svarīgs.

B8.A Ja iegādātajam darbību un aktīvu kopumam ir produkcija, ieņēmumu turpināšana pati par sevi nenorāda, ka ir iegādāti gan izejmateriāli, gan svarīgs process.

B9. Uzņēmējdarbības elementu raksturs atšķiras atkarībā no nozares un uzņēmuma pamatdarbības (darbību) struktūras, arī no uzņēmuma attīstības pakāpes. Uzņēmumos, kas jau nostiprinājušies, bieži vien ir daudz dažādu izejmateriālu, procesu un produkcijas veidu, savukārt jaundibinātiem uzņēmumiem ir maz izejmateriālu un procesu un dažkārt tikai viens produkcijas veids (produkts). Gandrīz jebkurā uzņēmējdarbībā ir arī saistības, bet uzņēmējdarbībā nav obligāti jābūt saistībām. Turklāt iegādātajam darbību un aktīvu kopumam, kas nav uzņēmējdarbība, var būt saistības.

B10. [Svītrots]

B11. Nosakot, vai attiecīgais darbību un aktīvu kopums ir uzņēmējdarbība, pamatojas uz to, vai tirgus dalībnieks var veikt un pārvaldīt šo integrēto kopumu kā uzņēmējdarbību. Tādējādi, novērtējot, vai attiecīgais kopums ir uzņēmējdarbība, nav būtiski, vai pārdevējs ir vadījis šo kopumu kā uzņēmējdarbību un vai pircējs plāno vadīt šo kopumu kā uzņēmējdarbību.

Novērtēt, vai iegādātais process ir svarīgs

B12. B12.A–B12.D punktā tiek paskaidrots, kā novērtēt, vai iegādātais process ir svarīgs, ja iegādātajam darbību un aktīvu kopumam nav produkcijas (B12.B punkts) un ja tam ir produkcija (B12.C punkts).

B12.A Viens iegādāta darbību un aktīvu kopuma piemērs, kam nav produkcijas iegādes datumā, ir agrīna posma uzņēmums, kas vēl nav sācis gūt ieņēmumus. Turklāt, ja iegādātais darbību un aktīvu kopums radīja ieņēmumus iegādes datumā, tiek uzskatīts, ka tam minētajā datumā ir produkcija pat tad, ja pēc tam vairs negūs ieņēmumus no ārējiem klientiem, piemēram, tāpēc, ka to ir integrējis pircējs.

B12.B Ja darbību un aktīvu kopumam nav produkcijas iegādes datumā, iegādātais process (vai procesu grupa) ir uzskatāms par svarīgu tikai tad, ja:

a) tam ir būtiska nozīme attiecībā uz spēju izstrādāt vai pārveidot iegādāto izejmateriālu vai izejmateriālus produkcijā; un

b) iegādātie izejmateriāli ietver gan organizētu darbaspēku, kam ir vajadzīgās prasmes, zināšanas vai pieredze, lai veiktu šo procesu (vai procesu grupu), gan citus izejmateriālus, ko organizētais darbaspēks varētu izstrādāt vai pārveidot par produkciju. Šie citi izejmateriāli varētu ietvert:

i) intelektuālo īpašumu, ko varētu izmantot, lai izstrādātu preci vai pakalpojumu;

ii) citus saimnieciskos resursus, ko varētu izstrādāt, lai radītu produkciju; vai

iii) tiesības iegūt piekļuvi vajadzīgajiem materiāliem vai tiesībām, kas ļauj izveidot turpmāku produkciju.

To izejmateriālu piemēri, kas minēti b) apakšpunkta i)–iii) punktā, ietver, piemēram, tehnoloģiju, pētniecības un attīstības projektus, nekustamo īpašumu un derīgo izrakteņu ieguves tiesības.

B12.C Ja darbību un aktīvu kopumam ir produkcija iegādes datumā, iegādātais process (vai procesu grupa) ir uzskatāms par svarīgu, ja, to piemērojot iegādātajam izejmateriālam vai izejmateriāliem, tas:

a) ir izšķiroši svarīgs, lai spētu turpināt radīt produkciju, un iegādātie izejmateriāli ietver organizētu darbaspēku ar vajadzīgajām prasmēm, zināšanām vai pieredzi minētā procesa (vai procesu grupas) veikšanai; vai

b) būtiski sekmē spēju turpināt radīt produkciju un:

i) ir uzskatāms par unikālu vai retu; vai

ii) nav aizstājams, neradot ievērojamas izmaksas, pūles vai kavējumus attiecībā uz spēju turpināt radīt produkciju.

B12.D Šāda papildu apspriešana atbalsta gan B12.B, gan B12.C punktu:

a) iegādātais līgums ir izejmateriāli, nevis svarīgs process. Tomēr iegādāts līgums, piemēram, līgums par ārpakalpojumā nodota īpašuma pārvaldību vai ārpakalpojumā nodota aktīva pārvaldību, var sniegt piekļuvi organizētajam darbaspēkam. Uzņēmums novērtē, vai organizēts darbaspēks, kam piekļūts, izmantojot šādu līgumu, veic svarīgu procesu, kuru uzņēmums kontrolē un tādējādi ir to iegādājies. Faktori, kas jāņem vērā, veicot novērtējumu, ietver līguma darbības termiņu un tā atjaunošanas nosacījumus;

b) grūtības, kas saistītas ar iegādāta organizēta darbaspēka aizstāšanu, var norādīt uz to, ka iegādātais organizētais darbaspēks īsteno procesu, kurš ir izšķiroši svarīgs attiecībā uz spēju radīt produkciju;

c) process (vai procesu grupa) nav izšķiroši svarīgs, ja, piemēram, tam ir papildinoša vai nebūtiska nozīme visu to procesu kontekstā, kas nepieciešami, lai radītu produkciju.